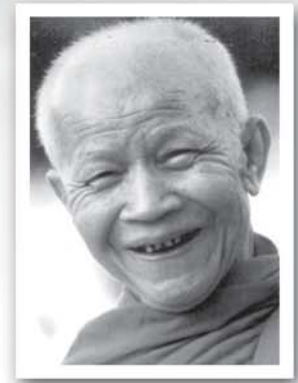

แก่นธรรม

เรียนลัทธิศาสตร์ด้านธรรมะ

เราพูดกลางๆ พูดเป็นธรรมดาเป็นธรรมดา ไม่เอนไม่เอียง ไม่เหยียบไม่ยกยอ พูดตามหลักความจริง บางคนที่เคยมีนิสัยหยิ่งในตัวเองอยู่แล้วก็จะลืมหืมตา เรามักเตือนเสมอ หมอนี้ห่างจากพุทธศาสนามากกว่าเพื่อน บรรดาวงราชการต่างๆ หมอรู้สึกจะห่างเหินศาสนามากกว่าบรรดาประชาชนทั้งหลาย ถ้าเป็นกิริยาที่แสดงออกหมอมักคอยไปเกี่ยวข้องกับวัดกับวา ใครไปเรียนหมอมามากก็เรียกว่าผ่านทางลัทธิศาสตร์ มันเป็นลัทธิศาสตร์ผ่านเกี่ยวกับเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ ไม่ได้ผ่านหัวใจเลศคี่หัวใจเลศชาตะมันออกจากใจเป็นความบริสุทธิ์ขึ้นมาเช่นพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายนี้ท่านผ่านอย่างนี้ เรียนลัทธิศาสตร์ต่างกัน เราเรียนรู้ไม่ได้เป็นการกระทบกระเทือนกันนะ เดี่ยวเขาจะหาว่าดูถูกเหยียดหยามกัน เราไม่หา เราเอาความจริงมาพูด

หลักพุทธศาสนาที่เรียนลัทธิศาสตร์ เพื่อแก้กิเลสตัณหาอาสวะอยู่ภายในจิตใจ ซึ่งมันเกี่ยวข้องกับร่างกาย เป็นความผูกพันจิตใจให้เกิดกิเลสตัณหามากขึ้น เช่นหมอคอนหนึ่งมีเมียก็คนที่ได้อย่างนั้นนะ ถ้าเรียนลัทธิศาสตร์ทางด้านธรรมะแล้วบัตออกหมด ไม่มีอะไรเหลือเรื่องกิเลสตัณหาเหล่านี้ มันต่างกัน

อันนี้ต้องเป็นภาคปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วมาปฏิบัติมันถึงจะรู้หลักความจริงได้เพียงเรียนเฉยๆ ไม่ได้เรื่องได้ราวละเอียดเรียนเฉยๆ เรียนไม่แก้กิเลส ท่านสอนเพื่อแก้กิเลสแต่เรียนไม่แก้กิเลส ถือการศึกษาเล่าเรียนมาเป็นความรู้ของตัวเองแล้วเย่อหยิ่งจองหองไปเสีย ผิดทางเป็นอย่างนั้น หลักพุทธศาสนานี้เป็นจริงๆ เวลาปฏิบัติไปถึงไหนๆ นี้ความจริงจะออกแสดง ออกแสดงให้เห็นประจักษ์ในตัวเอง ไม่ว่าใครนะ ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสถ้าเรียนเรื่องกรรมฐานพิจารณาสติกลายนี้สำคัญมากนะ

พอพิจารณาสติกลายมันมีความชำนาญชำนาญในการพิจารณา อยู่ในขั้นใดเวลาพิจารณาสิ่งที่เข้ามาสัมผัสมันจะเข้ามากระทบกับความรู้อันที่เรียนมา เช่นผู้พิจารณากำลังพิจารณา ร่างกายของตัวเองเป็นซากอสุภ เป็นหนังห่อกระดูกหรือเป็นกระดูกเป็นร่างกระดูก ที่นี้เวลาเห็นคนผ่านมาสัตว์ผ่านมาใครผ่านมาเป็นร่างกระดูกไปตามๆ กันหมด นี้เป็นอย่างนั้น คือมันชำนาญภายในใจเห็นข้างนอกมันก็เลยเป็นอันเดียวกัน

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

พระธรรมวิสุทธิมงคล

(ท่านอาจารย์หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน)

วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

